

Σημείωμα
τῶν Διευθυντῶν τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος
π ρ ό ς
τὸ Γενικόν Συμβούλιον αὐτῆς

Οἱ Διευθυνταὶ τῆς Τράπεζας οὔτε πρόθεσιν οὔτε ἀρμοδιότητα ἔχουν νὰ ἐπικρίνουν ἢ καὶ ἀπλῶς νὰ κρίνουν τὴν Κυβερνητικὴν πολιτικὴν τῆς συγχωνεύσεως τῆς Τράπεζας Ἀθηνῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Διδὸν νὰ εἶναι ὅμως ἡ πολιτικὴ αὕτη καὶ ἀποτελεσματικὴ καὶ ἀδιάρητος δεόν ἀναγκασίως νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τῶν παραδεχθέντων μεθόδων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπικρίσεως καὶ διαβολῆς.

Οἱ Διευθυνταὶ τῆς Τράπεζας θεωροῦν χρέος των νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Γενικόν Συμβούλιον ὑπηρεσιακῶς τὰς ἑξῆς ἀπόψεις:

Δυστυχῶς διὰ τῶν εἰς τὸν τύπον γραφέντων - ὅχι βεβαίως τῶν ἐπισήμων κυβερνητικῶν ἀνακοινώσεων, ἀλλὰ τῶν δημοσιογραφικῶν εἰδήσεων, σχολίων καὶ ἐν γένει ἐμφανίσεως ὑπὸ τοῦ τύπου τοῦ ὄλου ζητήματος - ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐπὶ ἴσοις ὅροις συγχωνεύσεως τῶν δύο Ἰδρυμάτων, ἀλλὰ κυρίως περὶ συγχωνεύσεως ἢ ἀπορροφήσεως τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Τράπεζας Ἀθηνῶν.

Ἡ συγχωνεύσεσις ἐπὶ ἴσοις ὅροις δεόν νὰ γίνῃ κατὰ τὴν διαπραγματεύσεωσ μεταξὺ τῶν δύο Ἰδρυμάτων ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν νομίμων δι' ἕκαστον ἐκπροσώπων των.

Δὲν εἶναι νοητὰ συνεπῶς :

1) Οὔτε ὁ ἄμεσος διορισμὸς ὡς Διοικοῦντος τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τοῦ προσώπου ἐκείνου, ὅπερ ἤδη ἐκπροσωπεῖ ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν. Διότι τότε δὲν θὰ πρόκειται περὶ διαπραγματεύσεωσ, αἵτινες βέβαια δὲν νοεῖται ὅτι θὰ διεξάγωνται ὑπὸ ἑνὸς καὶ μόνου προσώπου ἐκπροσωποῦντος ἀμφοτέρω τὰ Ἰδρύματα καὶ μάλιστα συνδεομένου μετὰ τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν.

2) Οὔτε ὁ ἄνευ διαπραγματεύσεωσ καθορισμὸς καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς σχέσεως τῆς ἀξίας μετοχῆς τοῦ ἑνὸς Ἰδρυματος πρὸς τὸ ἄλλο (ἐκτίμησις ὑπηρεσιακῶν στοιχείων GOOD WILL κλπ. περιλαμβανόντο εἰς τὸ θέμα τοῦτο). Τοιαύτη ἐνέργεια θὰ ἦτο ἀπολύτως διαβλητὴ καὶ ἀπαράδεκτος ἰδίᾳ διὰ τοὺς Μετόχους τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζας πλείστοι τῶν ὁποίων εἶναι Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύματα.

"Ανευ τοιαύτης διαδικασίας ούδεως δύναται να αποφύγη τον ψόγον, αλλά και τήν εδδόνην, ότι ήλπισθησεν προς τὰ συμφέροντα, ἅτινα τοῦ εἶναι διαπεπιστευμένα.

3) Οὔτε ὁ ἄνευ διαπραγματεύσεων καθορισμός τῶν ἀφορῶντων τῷ Προσωπικόν τῶν δύο ὑπό συγχώνευσιν Ἰδρυμάτων προβλημάτων, οὔτε ὁ ἐξ ὑπαρχῆς ἐπιβαλλόμενος διαχωρισμός τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ τυγχάνοντος ἰδιαιτέρας με-
ταχειρίσεως καί ὃς ἀσφαλιστικῆς, ἀπό τοῦ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.

4) Οὔτε ἡ ἐλαφρά τῇ συνειδήσει μεταβολή τῆς αἰωνοβίου ἐπωνυμίας "τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος". Καί μόνη ἡ ἀλλαγὴ τῆς λέξεως "Ἑλλάδος" εἰς "Ἀθηνῶν" εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ δημιουργήσῃ τήν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος "ὑπῆρξεν" ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει πλέον.

"Ὅτι ὅθεν λοιπόν, δέον σήμερον νὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβόλιον εἶναι :

- 1) Ἡ ἀποδοχὴ τῶν ὑποβληθεισῶν παραιτήσεων Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ
- 2) Ἡ ἀνθέσις εἰς ἓνα ἐκ τῶν παλαιότερων Συμβολίων τῆς Τραπεζῆς τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητοῦ προσωρινῶς
- 3) Ἡ ἐξουσιοδότησις πρὸς αὐτόν, ὅπως τὸ ταχύτερον προῆλθῃ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τήν συγχώνευσιν τῶν δύο Ἰδρυμάτων κατ'ἐφαρμογὴν τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, καί τὸν καταρτισμὸν τῆς σχετικῆς μεταξὺ τῶν δύο Ἰδρυμάτων συμφάσεως, ἣτις νὰ τεθῇ ὑπ'ὄψιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἔγκρισιν. Τὸ Γενικὸν Συμβόλιον μετὰ ταῦτα θέλει καλέσει τήν Ἐκτακτὸν Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς λήψιν τῆς ἀποφάσεως περὶ συγχώνεσεως.

Πᾶσα κέραν τούτων ἐνέργεια δὲν θά ἦτο, φρονούμεν, ἐνδεδειγμένη νὰ ἀνα-
ληφθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1953